

Elkeseredés az inségesek körében az élelmiszerutalványok megvonása miatt

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország pénteki számában ismertettük azt a polgármesteri határozatot, amely február elsejétől kezdve új rendszert léptet életbe az inségesek ellátása terén. A munkaképes inségesek eddig csak úgy vehették igénybe a népkonyhai ebédeket, ha megdolgoztak érte, de a dolgozók minden munkában eltöltött napon utalványt is kaptak tíz deka szalonnára és félkiló kenyérre. A polgármester most a népjóléti tanácsnok javaslatára úgy határozott, hogy február elsejétől kezdve — megszünteti az élelmiszer-utalványokat, helyette két dekára emelik fel a népkonyhai ebédek zsirtartalmát.

A polgármesteri határozat nagy izgalmat és elkeseredést keltett az inségesek körében, akik méltánytalannak tartják a rendszerváltozást, mert a legtöbb inségescsalád heteken át is eltengődött azokból az élelmiszerekből, amit a megdolgoztatott család utalványok formájában keresett a munkájával.

A hangulatra jellemző az a levél, amelyet az egyik inséges küldött pénteken a Délmagyarország szerkesztőségébe. Többek között ezeket írja:

„Szerkesztő ur kérem szépen engedje meg, hogy lapján keresztül juttassam el ezen pár sor írásomat vitéz Szabó Géza tanácsnok urhoz és az érdekelt urakhoz. Ne akarják megjavítani a népkonyhát a mi keserves nélkülözésünk árán, ez úgy sem lenne háládatos dolog. Mi alaposan megdolgoztunk azért a népkonyháért, jobban, mint megérdemli, mert hiszen a népkonyhai ebédek tápláléértéke még akkor is kevés lenne, ha négy deka zsír jutna egy-egy ebédaadagba... Azt hiszem, hogy lesz még a társadalomnak szüksége ránk, szüksége lesz még a társadalomnak a mi munkaerőnkre is. Aki az élelmiszerutalványát pálinkára, borra cserélte be, annak nincs szüksége az inségkonyhára, az nem is hordja velem együtt az inség jármát. Tisztelettel: (Aláírás).“

Páholy és erkélyszék A BELVÁROSI MOZIBA husz százalék kedvezménnyel Délmagyarország kiadó hivatalában.

Darabonként is kapható a

A Széchenyi-téren állítják fel a Tisza-szobrokat

A jövő héten megkezdik a tér átalakítását

(A Délmagyarország munkatársától.) Hosszu esztendő óta tartó száműzetés után végre most, ha igaz, előkerülnek azok a művészi szobrok, Pásztor János szobrászművész remekei, amelyeket gróf Klebelsberg Kuno ajándékozott Szegednek és amelyek esztendő óta rejtőznek a város sötét anyagraktárában. A szobrok a Tisza szimbólumai. Az egyik az áldáshozó vizet, a másik a romboló elemet szimbolizálja. Hivatalosan azzal magyarázzák a hosszú száműzetés okát, hogy eddig nem tudtak dönteni elhelyezésükről, a nem hivatalos magyarázat viszont az, hogy a szobrok — meztelenek. Szerencsére ez a feltevés megdőlt, amit az bizonyít, hogy végre mégis sor kerül felállításukra, még pedig a város legreprezentatívabb terén, a Széchenyi-téren.

A szobrok elhelyezésével kapcsolatban érdekes átalakuláson megy keresztül a Széchenyi-térnek a városháza előtti része. A térrendezés tervét a mérnöki hivatal a városi kerésszel közösen készítette el, a terv szombat délután kerül a kertészeti bizottság elé. A terv eddig, azoknak a körében, akik megtekintették, általános tetszésre talált.

Ugy oldották meg a kérdést, hogy a városháza előtti parktűkröket egyesítik. Ugy a városháza, mint a bérház előtt az épületek szélességének megfelelő szélességű parktűkör lesz, a kettő között ucca, a városháza és a bérház közötti ucca szélességében. A városháza előtti parktűkröt leszűkítik olyanformán, mint ahogyan a Móra-kertet szűkítették. A parktűkör közepén, ártésvízzel táplált hármastest medence lesz, a középső része mélyebb, mint a két szélső. A szobrokat a középső medence és a szélső medencék között helyezik el jobb- és baloldalon. A medencék körül sétaut lesz fehér padokkal. A parktűkör vaskorlátját mind a négy oldalán megnyitják és lépcsős lejárattal vezet majd a medencék körüli sétauthoz. A medencéket tápláló ártésvíz a szobrok bronzhalainak száján keresztül ömlik a medencékbe.

Ennek a szép tervnek a megvalósítását kis-sé megnehezíti az a gyönyörű, kerek lombu hársfa, a város egyik legszebb fája, amely most a városháza bejáratával szemben áll és amely ezen a helyen éppen a művészi parktűkör közepét takarná el. A fa olyan szép, hogy

feláldozásához senki sem járulna hozzá. A kérdést úgy oldja meg Hammett Dezső főker-tész, hogy a hatalmas hársfát átülteti a Széchenyi-tér egyik távolabbi parktűkrébe. Az átültetés elég nehéz feladat, de van mód a megoldására. A főker-tész bejelentette a polgármesternek, hogy felelősséggel vállalkozik a szép fa átültetésére, de csak legalább 8 fokos hidegben. A fa ugyanis a nagy hidegben teljesen érzéketlen, szinte narkotizálja a fagy és így veszélytelenül áttelelthetik, ha teljes gyökérzetével együtt ássák ki és viszik át új helyére.

A tér átalakítási munkálata a jövő héten megkezdődik, az inségmunkák keretében. Külön költséget ez a munka nem okoz a város számára, mert a szükséges anyagok együtt vannak, legfeljebb az ártésvíz elvezetéséhez szükséges csöveket kell beszerezni.

Rágalmazási per az anyós ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy süketnéma napszám, Korityák György Somo-gyi-telepi lakos rágalmazás miatt feljelentést tett anyósa, Zsiga Mártonné ellen. Feljelentésében elpanaszolta, hogy anyósa uton-utfélen azzal rágalmazza őt, hogy két gyermekét megmérgezte. Ez a híresztelés nem felel meg a valóságnak, a gyermekek természetes halállal haltak meg.

Péntek délelőttre dr. Lázár Ferenc járásbíró beidézte a rágalmazással vádolt anyóst. A tárgyaláson megjelent a vő is. Kiderült, hogy Zsigáné leánya, Korityákné is süketnéma, ezen az alapon került össze a férjével. Zsigáné tagadta, hogy vejét megrágalmazta volna. Unokái tényleg meghaltak, azonban azt soha senki előtt nem állította, hogy veje mérgezte volna meg őket.

A bíró megkísérelte kibékíteni az anyóst és a vőt, de a süketnéma Korityák tiltakozott a béke ellen. A bíróság a tárgyalást elnapolta és a jövő tárgyalásra számos tanút idézett meg. Tekintettel arra, hogy a beidézt tanuk legnagyobb része süketnéma, a bíróság intézkedett, hogy a következő tárgyalásra süketnématolmács is jelenjen meg.

Ismét olcsóbb lett

10 deka la teavaj

24 fillér

10 deka la trappista

18 fillér

10 deka la magyar

26 fillér

Központi Tejcsarnok Rt.

110 k. tejcsarnokaiiban

120

Idegenforgalom

A Délmagyarország karácsonyi számában igen figyelemreméltó cikk jelent meg báró Tunkl Tamástól, amelyre úgy hiszem, érdemes visszatérni, nehogy a felvetett gondolat, mint annyi más, elkallódjék.

Teljesen igaza van báró Tunklnek abban, hogy Szeged kereskedőinek üzletmenetét a közönség mesterséges helyhezkötésével nem lehet megjavítani. Ha a helybeli kereskedők a szegedi közönséget megfelelően nem tudnák kiszolgálni, a vasuti személytarifa semmiféle megváltoztatásával sem lehet azt megmenteni abban, hogy szükségleteit az igen távolságra fekvő Budapesten szerezzék be. Már pedig minden egyes, nem szegedi kereskedőnél vett árucikk a helybeli üzletek forgalmát csökkenti és oda vezet, hogy a kereskedő az eddiginél kisebb választékot tud csak nyújtani és cikkeinek árát az általános rezszi rosszabb arányu megoszlása folytán az eddiginél magasabban kell megállapítania.

Hogyan kell tehát segítenünk? Mint azt báró Tunkl igen helyesen megállapítja, a forgalom emelése, elsősorban pedig az idegenforgalom fellendítése által. Az idegenforgalom fellendítéséhez kettő szükséges. Először: megfelelően reklámozott attrakciók, amelyek az idegent ideirányítják, másodsorban: az idegen kényelmét és szórakoztatását szolgáló oly intézmények, amelyek ittartózkodását kellemessé teszik.

Melyek a mi attrakciónk? A legnagyobb attrakció kétségkívül a Dóm-tér. A Dóm-tér országunk legszebb közterei közé tartozik és nyilvánvalóan alkalmas arra, hogy Magyarországon más városainak kirándulóit idevonzza, de a távolabbi nyugatról aligha hoz vendégeket. Legyünk tisztában azzal, hogy az az amerikai, akinek eszébe jutna Szegedet meglátogatni, feltétlenül volt már Londonban, Párisban, Münchenben, Bécsben, Rómában, Velencében, sőt Budapesten is. Mily vonzóerőt tudna rá egy sok évszázados történelmi múlttal nem bíró tér gyakorolni, hogy az utat kevésbé kényelmes vasutainkon, vagy rossz utainkon mégis megtegye. Egy ilyen, látványosságok iránt a végletekig elkényeztetett globetrotterre egy csinosan épített szegedi tanya, amelynek az eresze alatt piroslik a száradó paprika, a maga eredetisége és különlegessége által nagyobb vonzóerőt gyakorol a Dóm-tér építészeti és szobrászati remekeinél. Arról kell tehát gondoskodnunk, hogy néhány tiszta, jókarban tartott, könnyen elérhető tanya rendezettségbe az idegenek fogadására, amelyet az idegenek megtekinthetnek, ahol meg is uzsonnázhatnak és ahol a különböző évszakokban a paprika termelését vagy kikészítését nekik bemutatnák. Magában a városban pedig kedves, magyarosan berendezett halászcserédek, magyarruhás személyzettel és kizárólag magyarosan elkészített ételekkel kell, hogy az idegen rendelkezésére álljanak.

Gondoskodni kell Móra Ferenc értékes régészeti gyűjteményének megfelelő elhelyezéséről és lehetőleg arról is, hogy a feltárási helyeket az idegenek megtekinthessék.

Fontos általában a város megfelelő kicsinósítása és szórakozási alkalmak létesítése is. Az előbbi felé komoly lépés volt a Boldogasszony-sugárutnak virágágyakkal való övezése — ami a pályaudvarig kiterjesztendő — és a Kulturpala előtti park megteremtése. Az utóbbi az idegenforgalom fellendülésével nagyrészt önmaga adódik.

Egészen egyedülálló, jelentős attrakció volna a városban végighúzózó partifürdőnek báró Tunkl által oly helyesen propagált megfelelő kiképzése. Egy partifürdő, amely egy nagy város szívében fekszik, mögötte gyönyörű parkkal, ujszerű és különös. A Tisza langyos, nyugodtan folyó, örvénymentes víze, — különösen ha az állati hulláktól és szennyvizektől meg-